

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINISTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XI Nr. 2613

*

Luni 9 mai 1955

*

4 pagini 25 bani

ZIUA VICTORIEI

9 MAI. Au trecut zece ani de la acea zi de neuitat cînd steagul victoriei a fost înălțat deasupra Reichstagului. Popoarele lumii își amintesc bine bucuria nemărginită, recunoștința cu care au salutat victoria de importanță istorică mondială a Uniunii Sovietice, care a adus libertate tuturor popoarelor înrobite de fascismul german din Europa, care a salvat civilizația omenirii de la distrugerea pe care i-o hărăziseră fasciștii.

Victoria Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial a constituit o strălucită afirmare a trăinicieii orînduirii sociale și de stat sovietice. În focul Războiului de Apărare a Patriei au ieșit puternic în evidență și s-au călit unitatea frățească a popoarelor Uniunii Sovietice, patriotismul fierbinte al oamenilor sovietici. Riposta zdrobitoare pe care oamenii sovietici, toți ca unul, au dat-o cîmpitorilor hitleriști, a arătat ce forță uriașă reprezintă popoarele eliberate de exploatare și care și-au luat soarta în propriile mîini. Marea victorie a arătat că nu există putere în lume capabilă să întoarcă popoarele libere de pe drumul pe care și l-au ales. În fruntea luptei poporului sovietic a stat gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, iar istoria va lega de marea victorie a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial numele lui I. V. Stalin, continuatorul opere nemuritoare a lui V. I. Lenin.

Zdrobirea fascismului german — și cîteva luni mai apoi a militarismului japonez — au produs schimbări importante în situația internațională. Principalul rezultat al victoriei Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial este crearea marelui lagăr al democrației și socialismului. Din lanțul imperialismului s-au desprins o serie de țări ale căror popoare și-au luat soarta în propriile mîini, construindu-și, după minunatul exemplu al popoarelor Uniunii Sovietice, o viață nouă. Cei zece ani care au trecut de la minunata zi a Victoriei sînt ani de continuă întărire a lagărului democrației și socialismului, care a devenit reazimul de nădejde al luptei popoarelor din întreaga lume pentru pace și libertate.

Sărbătorind Ziua Victoriei, popoarele din lumea întreagă trec totodată în revistă evenimentele petrecute în viața internațională în cei zece ani care au trecut de la capitularea Germaniei hitleriste. Și principală constatare care se desprinde din această trecere în revistă este aceea că speranțele de pace și prosperitate, de înțelegere și colaborare internațională, pe care le nutrea omenirea în acele zile ale victoriei, nu au fost într-o totuși confirmate. Din nou plutesc astăzi deasupra omenirii norii amenințători ai războiului. Acest lucru este cu puțință pentru că asemenea documente internaționale ca acordurile de la Teheran, Yalta, Potsdam și Charta O.N.U. — documente care oglindesc dorința neîmbrumată a popoarelor de a nu permite declanșarea unui nou război mondial — sînt nesocotite de către puterile imperialiste. Tocmai această abatere de la spiritul unor acorduri de însemnătate vitală pentru pacea și securitatea omenirii a făcut să se contureze, precis în anii de după cel de al doilea război mondial cele două tendințe în politica internațională. Pe de o parte politica de pace pe care o promovează Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, politică îndreptată spre rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor ce frământă omenirea. Pe de altă parte, politica agresivă a cîrurilor conducătoare din Statele Unite, Anglia și Franța. Principatul pilon al acestei politici îl constituie trecerea pe picior de război a Germaniei Occidentale, permanențizarea scindării Germaniei, înglobarea Germaniei Occidentale în coalițiile militare agresive îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace. Astăzi, la cea de a 10-a aniversare a Zilei Victoriei, popoarele iubitoare de pace din Europa se află din nou în fața pericolului direct al reînvierii militarismului german. Uitînd învățămintele istoriei, imperialiștii americani urzesc un nou război în care rezervă un loc de frunte militaristilor germani. Aceste planuri, care-și găsesc o expresie directă în acordurile de la Paris, impun țărilor lagărului socialismului datorită de a-și spori necontenit vigilența. Pe linia hotărîrilor adoptate de conferința de la Moscova de la sfîrșitul anului 1954, țările iubitoare de pace sînt hotărîte să adopte o serie de măsuri, în fața pericolului pe care-l generează ratificarea acordurilor de la Paris.

Au trecut zece ani de la victoria asupra militarismului german. În tot acest răstimp Uniunea Sovietică a luptat cu consecvență pentru reducerea stocurilor de armament, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă. Anii de după cel de al doilea război mondial au spulberat iluziile imperialiștilor americani în ceea ce privește monopolul asupra armei atomice. Uniunea Sovietică posedă arma atomică, iar cercetările cu privire la folosirea energiei nucleare au atins cel mai înalt nivel. Cu toate acestea, răspunzînd dorințelor popoarelor, Uniunea Sovietică se pronunță pentru interzicerea armei atomice și a tuturor armelor de exterminare în masă.

Poporul român sărbătorește cu bucurie Ziua Victoriei. De marile evenimente internaționale petrecute la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, de istorica victorie a Armatei Sovietice asupra hoardelor fasciste, este strîns legată viața nouă pe care și-o făurește astăzi poporul român. Alături de toate popoarele lumii, poporul nostru își aduce în această zi primosul său de recunoștință către Marea Uniune Sovietică — eliberatoarea popoarelor — și își exprimă hotărîrea de a lupta cu toate forțele pentru triumful păcii în lume.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine în ședința sa din 7 mai a.c. a stabilit ca delegația guvernamentală a Republicii Populare Romine la conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa să fie formată din: Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, șeful delegației; Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Forțelor Armate; Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe; general lt. Ion Tutoveanu, șeful Marelui Stat Major; Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe; și Marin Florea Ionescu, ambasador al R.P.R. la Varșovia, membri ai delegației. (Agerpres)

Trăiască 9 Mai —
a zecea aniversare
a victoriei
armatelor sovietice
asupra
fascismului german
și ziua
independenței naționale

O dată importantă în istoria poporului nostru

Cu 78 de ani în urmă, la 9 mai 1877 a fost proclamată în mod solemn independența de stat a României. Se împlinea astfel una dintre năzuințele cele mai scumpe ale poporului nostru, pentru care au militat de-a lungul secolelor atîtea minți luminate și progresiste, pentru care au luptat și și-au dat viața străluciți conducători de oști ca Ștefan cel Mare, Tudor Vladimirescu, și patrioți ca Nicolae Bălcescu.

Dar, strivit sub apăsarea jugului otoman, poporul român nu ar fi putut obține niciodată singur libertatea spre care năzuia. Li trebuia un ajutor puternic și concret, un aliat inimos și neîmbricat. Acest ajutor, acest aliat, a venit dinspre răsărit: marea popor rus, prieten din totdeauna al poporului nostru, a tresărit la suferințele milioanei de români oprimați.

Și, în luptele devenite legendare ale anului 1877, ostașii ruși și dobrobanii români au luptat umăr la umăr împotriva turcilor, și-au vărsat deopotrivă sîngele, zdrobindu-i pe asupritori. Frăția de arme ruso-romină, sacrificiul eroic al ostașilor ruși, au fost factorii hotărîtori în lupta pentru obținerea independenței noastre naționale, în scuturarea jugului otoman.

Dar burghezia română și politicienii istoriei de la cîrma țării au vindut cauza independenței. Prin josnică trădare, nesocotînd jertfele făcute pentru libertate, ei au adus la conducerea țării un prinț din familia Hohenzollernilor, instaurînd monarhia care, de-a lungul multor decenii, avea să stoarcă nemilos și sălbatic bogățiile patriei noastre, negociîndu-le cu capitaliștii apusei, oprînd poporul.

Falsificînd în mod grosolan adevărurile istorice, ziua independenței, zi atît de scumpă poporului român, a fost substituită cu ziua de 10 mai, dată de tristă amintire a încoronării familiei de venetici veniți să se căpătuiască pe pămîntul bogat al României. Prin metode în care minciuna se lua la întrecere cu mistificarea, burghezia, mină în mină cu monarhia, a căutat să minimalizeze aportul poporului rus la cucerirea independenței noastre naționale, trecînd sub tăcere faptul că tocmai sacrificiul și eroismul fără seamăn al ostașilor ruși au făcut posibilă înfrîngerea oștilor otomane.

Acestea au fost condițiile de pe urma cărora în istoria poporului nostru a apărut o perioadă neagră de amarnice suferințe care aveau să dureze 66 de ani, rînd pe rînd, imperialismul francez,

englezi și americani devin stăpîni minunatelor bogății de pe meleagurile patriei noastre. Jefuirea avutului țării, exploatarea sălbatică a munitorilor și țăranilor, defrișarea nemiloasă a codrilor noștri seculari, profanarea frumuseților și monumentelor istorice ale patriei, s-au făcut toate sub ochii protectori ai monarhiei și guvernelor reacționare.

Cît de scump a plătit poporul nostru faptul că burghezia română a trădat cauza independenței! 1907... decembrie 1918... februarie 1933... iată numai cîteva din zilele de doliu cînd a curs sîngele nevinovat al muncitorilor și țăranilor, al celor mai buni fii ai patriei. Fărădelegile săvîrșite de cîrmuitorii partidelor istorice au culminat cu aruncarea țării noastre în lanțurile robiei hitleriste. Împotriva voinței poporului, țara noastră a fost înhamată la carul războinic al fascismului și tiră în războiul nedrept și odios împotriva Uniunii Sovietice.

Dar anii de chin și lacrimi aveau să ia sfîrșit. Pe pămîntul țării noastre mîjeau zorile libertății. Pentru a doua oară ele au venit din răsărit, aduse de glorioasa Armată Sovietică. Izgonindu-i pe hitleriști, ea elibera nu numai pămîntul patriei, ci și alte popoare robite de fasciști.

Și din nou, cot la cot, umăr la umăr, înclînindu-și minile pe baionete, ostașii sovietici și romîni i-au izgonit pentru totdeauna pe cîmpitorii. Două armate romine, în frunte cu divizia Tudor Vladimirescu, au participat alături de ostașii sovietici, într-o frățească tovarășie de arme, la importante operațiuni militare. Ei au străbătut un drum lung de peste 1000 km., trecînd în plină iarnă peste masive muntose, fluvii și fortificații.

Luînd în propriile-i mîini destinele țării, condus de partidul clasei muncitoare și ajutat de Marea Uniune Sovietică, poporul român a pornit pe un drum de succese fără seamăn, a pornit la furierea socialismului.

În ziua de 9 Mai poporul român trăiește două sărbători care-i sînt deosebit de dragi: Ziua Victoriei și proclamarea independenței de stat a României. Poporul nostru este ferm hotărît să apere cu strălucire libertatea și viața fericită cucerite cu prețul atîtor jertfe. În năzuința lui spre pace, spre un viitor tot mai luminos, el se bucură de sprijinul neprecupețit al popoarelor Uniunii Sovietice, de care este legat printr-o veche prietenie, cimentată în luptele comune pentru libertate.

O strălucită victorie a rugbiștilor noștri: București — Paris 6-0 (6-0)

„Dacă reușiți să bateți și această echipă, atunci aveți un rugbi de mare valoare”, ne spunea conducătorul delegației franceze, înaintea jocului pe care urmau să-l susțină formațiile reprezentative ale Parisului și Bucureștiului. Cînd tabela de maraj indica 6-0 în favoarea bucureștenilor, adică după 9 minute de la începerea partidei, toți cei prezenți la întîlnire și-au dat seama că rugbiștii noștri pot obține o mare victorie. Pînă la sfîrșit rezultatul a rămas același, fiindcă reprezentanții rugbiului francez au fost constrînși să practice un joc de apărare, cu

foarte rare atacuri pe linia de treisferturi.

Jocul a decurs în nota de dominare, pe alocuri categorică, a echipei Bucureștiului, oaspeții recurgînd la toate cunoștințele lor de ordin tehnic și tactic și epuizîndu-și eforturile pentru a stăvili o echipă care a știut să-și împletească în mod admirabil elanul cu înaintatele sale cunoștințe tehnice și tactice, pentru obținerea victoriei.

Deși echipele românești de rugbi și-au dovedit și înaintea acestui meci valoarea în fața unor adversari dintre cei mai puternici, totuși rezultatul de ieri după-amiază,

aplăudat de zeci de mii de spectatori, este, după părerea noastră, cel mai semnificativ. Într-adevăr, oaspeții au deplasat un lot din care făceau parte 7 membri ai naționalei franceze și o serie de jucători cotați printre primele valori ale rugbiului practicat în Franța.

DESFĂȘURAREA JOCULUI

La fluierul arbitrului italian Silvio Pozzi-care a asigurat cu desăvîrșită competență buna desfășurare a jocului — pe stadion s-au aliniat următoarele formații:

BUCUREȘTI: Penciu, Ghiuzelea, Kramer (din min. 71 Nana

(Continuare în pag. 3-a)